

Under Krigen kunde man ganske rolig gøre dette; thi da var der ikke Tale om en saadan Udveksling mellem Landene, at man behøvede at frygte for, at det, at Danmark havde uforholdsmæssig høje Skatteprocenter her, skulde virke økonomisk uheldigt. Men efter at vi efterhaanden er vendt tilbage til mere normale Forhold, og Udvekslingen mellem Landene foregaar paa mere naturlig Maade, er der slet ingen Tvivl om, at vi vil drive de største Formuer bort her fra Landet ved at bevare Skattesatser, som notorisk har ført til, at i alt Fald nogle af de største Skatteydere her i Landet er kommet til at betale mere i Skat, end de havde i Indtægt. Der er ingen, der finder sig i det i Længden, og det virker til at forringe den Indtægt, Landet skal have af disse store Skatteydere, ved at drive dem bort. Ligeledes vil en Selskabsbeskatning af den Højde, vi havde før Krigen, ikke kunne praktiseres her i Landet i Længden, fordi Aktieselskaberne er noget særlig bevægeligt; adskillige af dem kan have deres Sæde baade det ene og det andet Sted. Nogle af de største af dem, som Staten skulde have den største Indtægt af, driver vi ganske simpelt bort fra Landet ved at bevare Satser, der er højere end de i andre Lande almindeligt gyldige. Det er ikke Ønsket om at skaane de store Formuer eller de Selskaber, der giver de store Udbytter, der har været ledende for mig, men et praktisk Hensyn til Statskassens og Erhvervslevets Tarv, ikke at drive Selskabet bort og ikke at berøve Statskassen Fordelene ved Skatten af de største Formuer og Selskabsudbytter.

Det Ønske om tvungen Statusopgørelse, som det ærede Medlem udtalte, kan diskuteres, men ikke ved denne Lejlighed. Spørgsmaalet hører under Handelsministeriet og maa drøftes under den Lovgivning, som foregaar under dette Ministeriums Ledelse, ikke paa en Skattelov.

Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Boa har nogen Mulighed for at faa sit Ændringsforslag vedtaget her ved anden Behandling. Det er et Standpunkt, som indtages af flere Partier, og som jeg ogsaa selv har, at efter de mange forgæves Forsøg paa at faa en Afgørelse af Brugsforeningsbeskatningsspørgsmaalet vil det være rigtigt at blive ved det bestaaende, indtil alle Partier kan enes om en anden Ordning. At faa en virkelig rationel Ordning til Afløsning af den nuværende vil jeg anse for ganske overordentlig vanskeligt, og derfor har det dobbelt Vigtighed, at det Kompromis, man kommer til, faar almindelig Tilslutning. Jeg tror, at det ærede Medlem i hvert Tilfælde skulde

afvente Resultatet af de Forhandlinger, der føres indenfor Udvalget, inden han lader sit Ændringsforslag komme til Afstemning. Men det er selvfølgelig en Sag, som han afgør.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget og de af Udvalget eller dets Flertal stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Ordføreren (Jensen-Kleis): I Tilslutning til den højtærede Finansministers Bemærkninger skal jeg knytte nogle faa Ord til de mere principielle Ting i Mindretallenes Ændringsforslag, idet jeg i øvrigt anbefaler, at man stemmer imod de af Mindretallene stillede Ændringsforslag, naturligvis med det Forbehold, jeg før tog, om det Ændringsforslag, der er stillet af Venstre under Nr. 2.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Wilmann, der saa udførligt motiverede, hvorfor hans Parti vilde medvirke til, at dette Lovforslag gennemføres isoleret, og jeg glæder mig over, at det radikale Venstre er kommet til den Opfattelse, at man ikke bør modvirke dette. Jeg vil tro, at netop Socialdemokratiets Stilling har haft nogen Indflydelse paa det radikale Venstres Standpunkt; dette Parti har ikke oprindeligt været af den Mening. Naar vi fra vor Side ikke nærer Betænkelighed ved at gennemføre dette Lovforslag isoleret, er det for det første, fordi vi ønsker, at de mere humane Bestemmelser, Lovforslaget utvivlsomt indeholder — det erkender alle — med Hensyn til Børnefradrag og med Hensyn til Skattesatserne, kan komme til Anvendelse ved indeværende Aars Ligning. Vi gaar ud fra, at dette vil kunne ske, i alt Fald med Undtagelse af een eneste Bestemmelse, nemlig den, som angaar Fradrag af Forsikringsbidrag indtil 400 Kr., idet jeg vil mene, at denne ikke vil kunne praktiseres ved indeværende Aars Ligning. Dernæst er det, fordi mit Parti anser det for ugørligt at løse mere paa denne Skattekilde end allerede sket. Man maa huske, at det var under ekstraordinære Forhold, hvor Indtægterne flød ind og Formuerne dyngede sig op i en Grad, som ingen havde tænkt sig, man kom op paa en saadan Højde. Jeg kan derfor give Finansministeren Ret i, at der maa tages et praktisk Hensyn ved Afpassningen af Skattesatserne, for de største Formuer i Særdeleshed. Vi nærer derfor ikke Betænkelighed ved at gennemføre dette Lovforslag uden Forbindelse med de andre fremsatte, som vi naturligvis ønsker fremmet med størst mulig Hurtighed.

Det ærede Medlem Hr. Wilmanns Ud-